

Казки про мудрість

Палиця

Палиця

Прийшов один дід до корчми і мав собі гарну палицю. А в корчмі сиділо два чоловіки та й давай чіплятися, ні сіло, ні впало, до діда.

— Дивись,— кажуть,— це нашого старшини палиця! А де це ти її взяв, діду? Украв, га?

Признавайся!

Дід мовчить, уже й злякався, хоч палиця та не крадена, а його власна. Коли саме на це ввіходить старшина до корчми. Тії причепи зараз до його:

— А правда, то ваша палиця? Чи не вкрав її дід у вас?

Старшина глянув на палицю: та й гарна ж! І закортіло йому ту палицю відняти.

— Ай справді це моя! Де це ти її узяв, діду?

А дід уже схаменувсь, питає:

— Чуєте, пане старшино, то ваша палиця? Візьміть, як ваша!

Старшина бере.

— Так,— каже дід,— добре! У нашім селі злодії обікрали церкву і тую палицю там покинули, забули; а люди дали її мені, щоб я ішов у світ: хто буде казати, що то його палиця, той церкву обікрав.

Старшина тоді туди-сюди... Та що робити? Не то палицю віддав, а ще й заплатив дідові, щоб нікому не казав.